

Sygn. akt VIII U 1356/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 maja 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 23 maja 2014 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt. VIII U 1356/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. K. prawa do emerytury w niższym wieku

w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1440) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, a jedynie 14 lat, 2 miesiące i 14 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury od dnia ukończenia wieku emerytalnego. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że zgodnie z przedłożonymi przez niego świadectwami i zaświadczeniami oraz zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył odwołującemu okresu zatrudnienia od 22 maja 1972r. do 30 kwietnia 1979r. w Zakładach (...) w G. bowiem za ten okres nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony H. K. ur. (...) w dniu 13 maja 2014r. zgłosił wniosek o prawo do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 23 maja 2014r. i nie jest członkiem OFE

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym, że w ocenie ZUS udowodnił jedynie 14 lat, 2 miesiące i 14 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS w dniu 30 maja 2014r. wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu pracy w Zakładach (...) w G. od 22 maja 1972r. do 30 kwietnia 1979r., z uwagi na brak świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W postępowaniu przed Sądem ubezpieczony domagał się uznania z pracę w warunkach szczególnych jego okresów zatrudnienia w Zakładach (...) w G. od 22 maja 1972r. do 30 kwietnia 1979r., gdzie bez względu na zajmowane stanowisko pracy, faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę ślusarza i mechanika precyzyjnego, wykonującego pracę przy oczyszczaniu w benzynie elementów do produkcji urządzeń kontrolno pomiarowych do instalacji chemicznych i technologicznych, jak również przy montowaniu aparatury i urządzeń chemicznych.

W toku procesu Sąd ustalił, iż Zakłady (...)

w G. były firmą zajmującą się głównie wykonywaniem różnego rodzaju instalacji, urządzeń i urządzeń pomiarowych na potrzeby przemysłu chemicznego. W trakcie gdy ubezpieczony był zatrudniony w tych zakładach, to zajmowały się one w głównej mierze produkcją na eksport do ZSRR tzw. poziomowskazów i poziomomierzy. Były to specjalne urządzenia pomiarowe do pomiaru i wskazywaniu poziomu oraz natężenia przepływu różnego rodzaju substancji chemicznych w ciągach instalacji technologicznej. Ich wykonanie wymagało zachowania szczególnych środków ostrożności, jeżeli chodzi o pozostałości innych substancji.

Z tego też względu ich elementy składowe, w trakcie prac montażowych wymagały uprzedniego oczyszczenia z jakichkolwiek substancji. Proces ten odbywał się przy użyciu benzyny, w której poszczególne elementy składowe były zanurzane i płukane.

Ubezpieczonemu w tym przedsiębiorstwie faktycznie został na stałe przypisany do warsztatu zajmującego się przygotowaniem elementów do produkcji ww. urządzeń. Sąd ustalił, że w spornym okresie do września 1975r. przeważającą część czasu pracy odwołujący wykonywał swoje obowiązki służbowe wyłącznie w małym pomieszczeniu wydzielonym z hali produkcyjnej, gdzie znajdowało się stanowisko, na którym za pomocą benzyny czyścił elementy do montażu tzw. świec będących częścią składową poziomowskazów i przepływomierzy. Z kolei w pozostałej części czasu pracy zajmował się napełnianiem tych elementów specjalnym klejem chemicznym na bazie epidianu. Warunkami szkodliwymi na tym stanowisku pracy było narażenia na oddziaływanie oparów benzyny i kleju.

Z kolei od 4 września 1975r. został przeniesiony do Wydziału narzędziowni, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się odnawianiem i naprawianiem używanych narzędzi do produkcji elementów składowych przyszłych produktów .. (...) praktyce jego praca polegała na oczyszczeniu szlifierką mechaniczną metalowych narzędzi, a następnie za pomocą innej szlifierki ich naostrzeniu. Sporadycznie, średnio raz w tygodniu, przez kilka godzin, odwołujący również zajmował się naprawą młotków. Praca ta była wykonywana w niewielkim pomieszczeniu, gdzie

umieszczono 3 szlifierki, z których przeważnie co najmniej jedna pracowała, a przeważnie wszystkie. Warunkami szkodliwymi na tym stanowisku pracy było narażenia na oddziaływanie pyłów i hałasu od prac przy szlifowaniu mechanicznym.

Pracodawca przypisał ubezpieczonemu kolejno stanowisko mechanika precyzyjnego i ślusarza, bowiem w ten sposób pracodawca mógł mu przypisać kolejne stawki zaszerogowania, a tym samym przyznać wyższe wynagrodzenie.

Razem z ubezpieczonym w spornych okresach pracowali G. W. wykonujący pracę spawacza, R. M. – bezpośredni przełożony ubezpieczonego i J. Z. wykonujący pracę ślusarza w narzędziowni.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków G. W. (nagranie z rozprawy z dnia 24 listopada 2014r. minuty 3.41 i n.) R. M. i J. Z. (nagranie z rozprawy z dnia 28 stycznia 2015r. minuty 1.53 i n.), a także wyjaśnień odwołującego (nagranie z rozprawy z dnia 18 marca 2015r. minuty 2.14i n.), a także akt osobowych ubezpieczonego (k.54).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy.

W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i samego ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej odwołującego. Ponadto świadkowie byli współpracownikami ubezpieczonego, zatem mieli oni bezpośrednie informacje w zakresie charakteru i wymiaru świadczonej przez ubezpieczonego pracy w spornym okresie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, H. K. zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1440) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem OFE. Kwestie te nie były sporne.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy nie zaliczył mu żadnego okresu takiej pracy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że ubezpieczony posiada wymagany 15 letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony bez względu na nazwę zajmowanego stanowisko, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach niewątpliwie w okresie zatrudnienia

w Zakładach (...) w G. od 22 maja 1972r. do września 1975r.

W całym tym okresie ubezpieczony bez względu na nazwę zajmowanego stanowiska pracy, stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę przy oczyszczaniu benzyną i napełnianiu klejami chemicznymi, części do urządzeń pracujących w produktach toksycznych, żrących i parzących. W szczególności jego praca odbywała się przez całe dniówki robocze w małym pomieszczeniu wydzielonym z hali produkcyjnej, gdzie znajdowało się stanowisko, na którym, za pomocą benzyny czyścił elementy do montażu tzw. świec. Z kolei w trakcie pracy w dziale narzędziowym, od 4 września 1975r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę polegającą na szlifowaniu i ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym.

Praca przy oczyszczaniu benzyną wymieniona została w wykazie A, dział IV, poz. 39, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Z kolei praca przy szlifowaniu i ostrzeniu wyrobów

i narzędzi metalowych oraz polerowaniu mechanicznym wymieniona została w wykazie A, dział III, poz. 78.

Bez znaczenia pozostaje, że pracodawca nie wystawił mu za te okresy świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Fakt wykonywania takiej pracy został bowiem w stosunku do spornych okresów, wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że H. K. z momentem osiągnięcia wieku emerytalnego, spełnia łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury

z obniżonego wieku, wynikające z treści art. 184, ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.
o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1440), a tym samym jego
odwołanie zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie przyznania wcześniejszej emerytury od tej daty.

Mając na względzie powyższe, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji
i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 23 maja 2014r.

SSO Janina Kościelniak